

KLASA: UP/I-344-03/18-11/740

URBROJ: 376-05-3-23-38

Zagreb, 31. srpnja 2023.

Na temelju članka 12. stavka 1. točke 11., članka 28. stavka 6. i članka 29. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17) te članka 100. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09, 110/21) u postupku utvrđivanja Hrvatskog Telekoma d.d., Zagreb, kojeg zastupa Odvjetničko društvo xx d.o.o., Zagreb infrastrukturnim operatorom i utvrđivanja visine naknade za pravo puta na županijskim i lokalnim cestama Splitsko-dalmatinske županije, povodom zahtjeva Županijske uprave za ceste Split, Ruđera Boškovića 22, Split, koju zastupa Odvjetničko društvo xy, Rijeka, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti donijela je

RJEŠENJE

1. Odbija se zahtjev Županijske uprave za ceste Split, Ruđera Boškovića 22, Split za donošenje dopunskog rješenja kojim se utvrđuje točan iznos godišnje naknade za pravo puta iz točke V. Rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/18-11/740, URBROJ: 376-10-18-20 od 31. listopada 2018.
2. Odbija se zahtjev Hrvatskog Telekoma d.d., Zagreb za naknadom troškova odvjetničkog zastupanja.

Obrazloženje

Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM) zaprimila je 2. svibnja 2023. zahtjev Županijske uprave za ceste Split, Ruđera Boškovića 22, Split, (dalje: ŽUC) za donošenje dopunskog rješenja temeljem članka 100. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku. Navodi da je HAKOM 31. listopada 2018. donio rješenje (KLASA: UP/I-344-08/18-11/740, URBROJ: 376-10-18-20, dalje: Rješenje) kojim je u točki V. dana obveza HT-u da u roku od 8 dana od primitka Rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I., II. i III. Rješenja te da obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi HAKOM-u i ŽUC-u. HT je 9. studenog 2018. dostavio obračun godišnje naknade za pravo puta u iznosu od 6.964.818,47 kuna/924.390,26 EUR. Člankom 100. stavkom 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano je ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka, može se, na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje). Kako je točkom V. Rješenja naložena obveza HT-u napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I., II. i III. Rješenja, a što je HT i učinio, HAKOM može dopunskim rješenjem utvrditi da temeljem dostavljenog obračuna od strane HT-a, točan iznos godišnje naknade za pravo puta iznosi 924.390,26 EUR/6.964.818,47 kuna. Slijedom navedenog, ŽUC poziva HAKOM da temeljem članka 100. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku, a s obzirom da Rješenjem nije utvrđen točan iznos kojeg je HT obavezan platiti ŽUC-u temeljem godišnje

naknade za pravo puta, dakle Rješenjem nisu riješena sva pitanja koja su predmet konkretnog postupka, donese dopunsko rješenje na način da utvrdi da temeljem dostavljenog obračuna od strane HT-a, točan iznos godišnje naknade za pravo puta iznosi 924.390,26 EUR / 6.964.818,47 kuna.

HT u očitovanju od 11. svibnja 2023. navodi da ne postoje zakonske pretpostavke iz čl. 100 st. 2. Zakona o općem upravnom postupku (dalje: ZUP) jer u konkretnom slučaju ne postoji pitanje o kojem HAKOM nije odlučio. Rješenjem je HAKOM utvrdio HT infrastrukturnim operatorom na županijskim i lokalnim cestama na području ŽUC-a i to onima koje su navedene u Odluci o razvrstavanju javnih cesta i popisu županijskih i lokalnih cesta na području Splitsko – dalmatinske županije, a na kojima HT ima izgrađenu EKI prema podacima o EKI iz Elaborata, pri čemu su navedeni dokumenti sastavni dio Rješenja. HAKOM je Rješenjem ujedno utvrdio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta u toč. I., II. i III. izreke Rješenja, naložio HT-u dostaviti obračun HAKOM-u i ŽUC-u, i obvezao HT na plaćanje naknade za pravo puta. Dakle, Rješenjem je utvrđena godišnja naknada za pravo puta za korištenje predmetnih nekretnina uz primjenu iznosa i načina obračuna određenog kroz parametre utvrđene u toč. I., II. i III. izreke Rješenja. Ovlašt HAKOM-a za ovakvo postupanje proizlazi iz zaključka o pravnom shvaćanju sjednice sudaca Visokog upravnog suda RH (dalje u tekstu: VUS) održane 17. rujna 2019. (broj: 6 Su-497/19-3), prema kojem u primjeni čl. 27 i 28. tadašnjeg ZEK-a, HAKOM može rješenjem utvrditi sve parametre visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, koji je sastavni dio rješenja. Na ovo shvaćanje se u svojoj presudi UsII-504/18 od 25. rujna 2019. pozvao i sam VUS, odlučujući o tužbi koju je HT tada podnio protiv Rješenja te ne nalazeći po tom pitanju bilo kakve bitne povrede upravnog postupka učinjene od strane HAKOM-a. Budući da je Rješenje zakonito, smatra da to znači da je takvim Rješenjem odlučeno o svim pitanjima koja su bila predmet postupka pred HAKOM-om. Dalje navodi da je između ŽUC-a i HT-a na snazi Ugovor broj F4.1.-517/13 o osnivanju prava služnosti na županijskim i lokalnim cestama na području Splitsko-dalmatinske županije zajedno s njegovim Dodatkom 1 i 2 (dalje u tekstu: Ugovor o služnosti), uslijed čega također nema mjesta udovoljenju zahtjeva ŽUC-a, a što je potvrđeno pravomoćnom sudskom presudom Visokog trgovačkog suda RH broj 39 Pž-6658/2019-7 od 11. svibnja 2021. Stoga smatra da nije ispunjena procesna pretpostavka da bi se vodio bilo kakav daljnji postupak vezano za utvrđivanje naknade za pravo puta te ne postoji obveza HT-a plaćati ŽUC-u naknadu za pravo puta po Rješenju HAKOM-a jer je nesporno da među strankama postoji drugo pravo koje isključuje obvezu plaćanja naknade za pravo puta u visini utvrđenoj rješenjem HAKOM-a. Poziva se na čl. 63. st. 8. ZEK-a i na odredbu čl. 8. st. 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta kojom je također izričito propisano da obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu, pa u tom slučaju nije moguća niti primjena iznosa i načina obračuna (više) naknade sukladno Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta. Navedeno je potvrdio i sam VUS u presudi UsII-504/18, kada je jasno rekao da postojanje ugovora za sobom povlači prestanak obveze plaćanja utvrđene naknade za pravo puta. Na kraju se poziva i na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o cestama (NN 144/2021) te smatra da zbog odredbe čl. 86. st. 2. Zakona nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva ŽUC-a i donošenje dopunskog rješenja.

Na usmenoj raspravi održanoj 15. lipnja 2023., HT je u bitnome naveo da je Rješenje pravomoćno te je tijelo koje ga je donijelo istim vezano i nema ga pravo mijenjati osim u slučajevima kad je to propisano Zakonom. Rješenje je u potpunosti razriješilo sva pitanja koja su bila predmet rješavanja, a što je potvrdila dosadašnja praksa i Visoki upravni sud u predmetu US II-334/19-6 u presudi od 19. rujna 2019. HAKOM je Rješenjem u cijelosti razriješio sva pitanja koja su predmet postupka uključujući i pitanje naknade te nema potrebe za dopunjavanjem ovog pravomoćnog rješenja kako to

predlaže ŽUC jer bi to bilo suprotno načelu pravomoćnosti. Uz to, visina naknade nije sporna te ŽUC nema pravni interes za ovaj zahtjev jer je nesporno koji iznos HT treba platiti. Nadalje, VUS je potvrdio stavove HAKOM-a da su rješenja u potpunosti u skladu s mjerodavnim odredbama čl. 7 st. 2., 3. i 4. Pravilnika, odnosno u skladu s čl. 98 st. 3 ZUP-a te da ih nije potrebno preispitivati ni utvrđivati da bi bila nevaljana. Smatra da je zahtjev za dopunom Rješenja kako ga predlaže ŽUC neosnovan i predlaže ga odbiti.

ŽUC je dodatno istaknuo da činjenica što je Rješenje pravomoćno, sukladno odredbi čl. 100 st. 2 ZUP-a, niti na koji način ne isključuje mogućnost da HAKOM u istom predmetu donese dopunsko rješenje ukoliko nađe osnovanim da rješenjem nisu riješena sva pitanja koja su bila predmet postupka. Takav stav potvrdio je i VUS RH u nizu svojih presuda pa tako i u presudi posl.br.: US II-225/20 od 10. ožujka 2021. Poziva se na Rješenje HAKOM-a klasa: UP/I-344-03/16-11/121, urbroj: 376-05-3-23-71 od 15. veljače 2023., u kojem je HAKOM u sličnoj situaciji donio dopunsko rješenje gdje je točno utvrdio iznos godišnje naknade za pravo puta. Dalje navodi da je HT samoinicijativno prestao postupati prema Rješenju i plaćati ŽUC-u godišnju naknadu za pravo puta, zbog čega je ŽUC bio prisiljen pokrenuti postupak prisilne naplate pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, koji sud je donio Rješenje o ovrsi, međutim Županijski sud u Vukovaru je prihvatio argumente HT-a da Rješenje nije podobno za provedbu prisilne ovrhe jer je isto nepotpuno budući da ne sadrži točan iznos godišnje naknade za pravo puta. Dakle, u odnosu na rješenje Županijskog suda u Vukovaru, jasno je da sadržaj izreke Rješenja ne sadrži određeni novčani iznos obveze ovršenika, što jasno ukazuje da HAKOM Rješenjem nije riješio sva pitanja koja su bila predmet postupka. HT mijenja teze u raznim postupcima kako bi ih prilagodio potrebama za postizanje uspjeha u tim postupcima.

HT tvrdi da je Rješenjem nedvojbeno utvrđen nesporan iznos, a da u ovršnom postupku nije bio upitan iznos već podobnost Rješenja kao ovršne isprave temeljem kojeg bi bila dopuštena ovrha. Županijski sud je utvrdio da Rješenje nije ovršna isprava u smislu Ovršnog zakona pri čemu nije dovodio u pitanje potpunost i valjanost predmetnog rješenja. HT smatra da u situaciji kada postoji ugovorom uređeni odnos, nije dužan plaćati po rješenju HAKOM-a, a sve u smislu čl. 63 st. 8 ZEK-a, odnosno čl. 8 st. 4. Pravilnika.

U dodatnom očitovanju od 13. lipnja 2023., ŽUC navodi kako je Rješenjem naložena obveza HT-u napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz točaka I., II. i III. Rješenja, a što je HT i učinio te HAKOM može dopunskim rješenjem utvrditi da temeljem dostavljenog obračuna od strane HT-a, točan iznos naknade iznosi 924.390,26 EUR / 6.964.818,47 kuna. Poziva se na rješenje HAKOM-a u usporedivom predmetu klasa: UP/I-344-03/16-11/121, urbroj: 376-05-3-23-71 od 15. veljače 2023., koje rješenje HT nije osporio. Navodi kako u slučaju nedonošenja dopunskog rješenja, a zbog rješenja Županijskog suda u Vukovaru posl.br. GŽ-345/2022 od 2. ožujka 2023., kojim je utvrđeno da Rješenje ne predstavlja ovršnu ispravu, Rješenje je apsolutno neprovedivo i neizvršivo, što dovodi u pitanje smisao njegovog donošenja, kao i niza drugih rješenja koje je HAKOM donio i VUS potvrdio u usporedivim predmetima. Navodi kako presuda Trgovačkog suda u Splitu, posl. br.: P-559/2018 od 30. kolovoza 2019. kao i presuda Visokog trgovačkog suda RH, posl.br.: Pž-6658/2019-7 od 11. svibnja 2021. nisu relevantne za ovaj postupak. Poziva se na rješenje HAKOM-a klasa: UP/I-344-08/21-04/27 urbroj: 376-08-22-02 od 7. rujna 2022., kojim je odbačen zahtjev HT-a za utvrđivanje prestanka obveze plaćanja naknade za pravo puta temeljem čl. 8. st. 4. Pravilnika, u kojem predmetu je HT isticao istu argumentaciju kao i u ovom postupku. Također se poziva na rješenje HAKOM-a klasa: UP/I-344-08/21-04/24 urbroj: 376-08-22-4 od 8. rujna 2022., doneseno po prijedlogu HT-a za oglašavanje Rješenja ništavim te njegovo poništenje, a kojim je navedeni prijedlog odbijen. Na kraju naglašava da je obveza HT-a postupati po Rješenju te

da se neosnovano poziva na čl. 63. st. 8 ZEK-a kao pravnu osnovu za nepostupanje po Rješenju. Oспорava da bi tom odredbom zakonodavac stavio izvan snage pravne učinke svih do tada postojećih izvršnih rješenja HAKOM-a temeljem kojih je HT dobio obvezu plaćati naknadu za pravo puta. Navedena odredba se odnosi na pravne odnose nastale od 12. srpnja 2022. nadalje, kada je ZEK stupio na snagu, odnosno na postupke koje će HAKOM provoditi s ciljem donošenja rješenja nakon 12. srpnja 2022. te nema retroaktivne učinke na ona rješenja donesena prije stupanja na snagu novog ZEK-a (12. srpnja 2022.) niti na odluke donesene za vrijeme važenja i primjene ranijeg ZEK-a (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17). Također smatra da se HT neosnovano poziva na odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o cestama (NN 144/21), a koji zakon je stupio na snagu 4. siječnja 2022. odnosno skoro četiri godine nakon donošenja Rješenja.

U očitovanju dostavljenom HAKOM-u 26. lipnja 2023., HT se poziva na načelo *ne bis in idem*, tvrdi da je pitanje visine naknade već raspravljeno i riješeno Rješenjem i to na način kako je to navedeno u točkama 1.-6. Rješenja. Nadalje, pitanje naknade bilo je predmet preispitivanja i od strane VUS-a te je donesena presuda kojom je odbijena tužba HT-a za poništenje Rješenja uz obrazloženje da je HAKOM odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta te da time nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti niti da je predmetnim rješenjem propušteno odlučiti o naknadi za pravo puta. Pri tome se VUS pozvao na već ranije izražene stavove tog suda u presudi posl. br. Us 11-334/19, kao i na zaključak sa sjednice svih sudaca VUS-a održane 17. rujna 2019. na kojoj je zaključeno da u primjeni čl. 27 i čl. 28. ZEK-a HAKOM može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u elaboratu za pravo puta koje je sastavni dio rješenja. HT smatra da je u provedenom upravnom postupku HAKOM donio zakonito rješenje, što je dodatno potvrdio i sam VUS-a, čime je predmetno rješenje postalo pravomoćno, a učinci pravomoćnosti odnose se i na dio dispozitiva kojim je utvrđena naknada putem propisanih parametara. Pravomoćnost kao procesno pravni institut onemogućuje ponovno odlučivanje o stvari o kojoj je u redovnom postupku konačno odlučeno (*ne bis in idem*). Nepromjenjivost akta znači da se taj akt više ne može poništiti, ukinuti ili izmijeniti jer je o toj upravnoj stvari već jednom konačno odlučeno. Pravomoćnost kao procesno pravno načelo označava situaciju u kojoj se postupak smatra završenim kad je predmet konačno riješen, tako da se zabranjuje u istoj stvari vođenje novog postupka, i to bez obzira na to kako je sama stvar riješena. Također navodi da praksa na koju se ŽUC poziva - dopunsko rješenje HAKOMA, klasa: UP/1-344-03/16-11/121 od 15. veljače 2023., nije primjenjiva jer iz dopunskog rješenja proizlazi da je donošenje tog dopunskog rješenja bilo osnovano jer se radilo o novim podacima o trasama EKI-ja u odnosu na podatke navedene u elaboratu koji je sastavni dio pravomoćnog rješenja, pa u tom smislu nije bilo riječi o istoj stvari, već se radilo o novom zahtjevu koji je imao za predmet utvrditi nove činjenice koje nisu uzete u obzir u prethodno provedenom postupku. Nadalje ističe kako ŽUC ne razlikuje pojam ovršnosti upravnog akta propisan pravilima ZUP-a u odnosu na pojam podobnosti ovršnog akta za provođenje ovrhe koja je propisana strogim formalnim pravilima Ovršnog zakona (dalje: OZ). Nesporno je da je predmetno rješenje HAKOM-a u smislu pravila ZUP-a pravomoćno i ovršno. Međutim, isto tako je nesporno da predmetno rješenje HAKOM-a ne udovoljava pravilima strogog formalnog legaliteta iz čl. 29. OZ-a zbog čega isto nije podobno za provođenje ovrhe, kako je to zaključio Županijski sud u Vukovaru. Na kraju, u odnosu na navode ŽUC-a kojima se osporava da bi Ugovor o služnosti bio na snazi, poziva se na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske donesenu po uloženoj reviziji Grada Poreča, kojom je revizija odbijena i potvrđena pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Pazinu kojom je utvrđeno da je izjava o otkazu Ugovora o služnosti kojeg su sklopile HT i Grad Poreč, neosnovana te da je taj Ugovor i dalje na snazi. HT naglašava da se primjenom načela dispozitivnosti i supsidijarnosti sadržanog u odredbama čl. 8. st. 4. Pravilnika i čl. 63. st. 8. ZEK-a, predmetni Ugovor o služnosti vezano za plaćanje naknade za korištenje cestovnog

zemljišta pod upravom ŽUC Split primjenjuje ispred rješenja HAKOM-a te da se pravomoćne presude u smislu čl. 6. st. 3. Zakona o sudovima imaju poštivati i izvršavati od strane svih, a ovo tim više kada su takve pravomoćne presude ispitane i potvrđene od strane Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Predlaže da HAKOM odbije zahtjev za donošenje dopunskog rješenja kao neosnovan uz nalog za podmirenje troška ovog upravnog postupka.

Zahtjev za donošenje dopunskog rješenja nije osnovan.

Dana 31. listopada 2018. doneseno je rješenje KLASA: UP/I-344-08/18-11/740 URBROJ: 376-10-18-20 (dalje: Rješenje) kojim je HT utvrđen infrastrukturnim operatorom te je utvrđeno da ima pravo puta na županijskim i lokalnim cestama koje se nalaze u vlasništvu Republike Hrvatske i pod upravljanjem Županijske uprave za ceste Split (dalje: ŽUC), utvrđena je količina elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (dalje: EKI) HT-a temeljem Elaborata o pravu puta i utvrđeni su parametri temeljem kojih je HT obvezan u roku 8 dana od primitka Rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta i isti zajedno s podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i ŽUC-u. Rješenjem nije naveden točan iznos godišnje naknade za pravo puta, ali su utvrđeni parametri (točke II., III. i IV.) uzimajući u obzir količinu, vrstu i prostorni položaj EKI na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici prema podacima koje je HT dostavio u Elaboratu o pravu puta, a koje se koriste za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI, primjenjujući iznos naknade propisan člankom 7. st. 1. i člankom 6. stavkom 2. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (NN br. 152/11, 151/14 i 95/17, dalje: Pravilnik) i uz način obračuna kako je navedeno u članku 7. stavcima 2., 3., i 4. Pravilnika. Udovoljavajući Rješenju, HT je 9. studenog 2018. dostavio obračun godišnje naknade za pravo puta u iznosu od 6.964.818,47 kuna/924.390,26 EUR kn¹, koji iznos nije sporan među strankama. Rješenjem je također određen rok u kojem je HT obvezan platiti ŽUC-u naknadu za pravo puta za prvu godinu kao i rokovi dospjeća plaćanja svake sljedeće godine. Upravna tužba HT-a podnesena radi poništenja Rješenja, odbijena je presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-504/18-11.

Odredbom čl. 100. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09, 110/21, dalje: ZUP) propisano je, ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka, može se na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje). ŽUC smatra da su temeljem ove odredbe stečeni uvjeti da se dopunskim rješenjem utvrdi točan i nesporan iznos godišnje naknade koju je HT temeljem Rješenja obvezan plaćati ŽUC-u. HT se prijedlogu protivi jer smatra da je Rješenje zakonito (potvrđeno presudom VUS-a: UsII-504/18 od 25. rujna 2019. u kojoj se VUS poziva na pravno shvaćanje sjednice sudaca VUS-a održane 17. rujna 2019. broj: 6 Su-497/19-3) i da to znači da je Rješenjem odlučeno o svim pitanjima koja su bila predmetom postupka pred HAKOM-om. Smatra da bi donošenjem dopunskog rješenja HAKOM izmijenio Rješenje.

Presudom VUS-a poslovni broj: UsII-504/18-11 odbijena je tužba HT-a za poništenje Rješenja i utvrđeno je da je Rješenje zakonito. Iako je temeljem čl. 100. st. 2. ZUP-a javnopravno tijelo ovlašteno u istom predmetu donijeti dopunsko rješenje ukoliko nađe osnovanim da Rješenjem nisu riješena sva pitanja koja su bila predmet postupka te da se ista mogu naknadno riješiti dopunskim rješenjem te imajući u vidu da Rješenjem nije utvrđen točan iznos godišnje naknade za pravo puta već su određeni parametri temeljem kojih je HT dobio obvezu napraviti obračun, što je i učinio, HAKOM smatra da ne postoje uvjeti za donošenje dopunskog rješenja kojim bi se utvrdio točan iznos

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450 kn

godišnje naknade za pravo puta. Naime, u zaključku o pravnom shvaćanju sa sjednice sudaca VUS-a održane 17. rujna 2019. broj: 6 Su-497/19-3, VUS je utvrdio, cit.: „*da u primjeni članka 27. i 28. ZEK-a, HAKOM može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koje je sastavni dio rješenja.*“ Navedeno isključuje pravo javnopravnog tijela da naknadno donosi dopunsko rješenje kojim bi se na drugačiji način utvrdio iznos godišnje naknade za pravo puta u odnosu na način utvrđen Rješenjem. Stoga je u tom dijelu HAKOM prihvatio razloge koje iznosi HT.

U odnosu na navod ŽUC-a kako je Rješenjem klasa: UP/I-344-03/16-11/121, urbroj: 376-05-3-23-71 od 15. veljače 2023. (dalje: Dopunsko rješenje/2023), HAKOM u sličnoj situaciji donio dopunsko rješenje u kojem je točno utvrdio iznos godišnje naknade za pravo puta, HAKOM ističe da se u konkretnom slučaju radi o donošenju dopunskog rješenja temeljem drugih razloga, a to su novi podaci o trasama EKI u odnosu na podatke navedene u rješenju, stoga nije usporedivo niti primjenjivo u ovom predmetu.

S obzirom na sve navedeno, temeljem članka 28. stavka 6. ZEK-a i članka 100. st 2. ZUP-a, HAKOM je riješio kao u izreci ovog rješenja.

U odnosu na zahtjev HT-a za naknadu odvjetničkog troška u postupku pred HAKOM-om, članak 161. ZUP-a koji se odnosi na troškove stranke ne propisuje da troškovi postupka obuhvaćaju i nagradu za rad odvjetnika, a članak 162. priznaje pravo na nagradu svjedocima, vještacima, prevoditeljima, tumačima i privremenim zastupnicima ali ne i odvjetnicima. Slijedom navedenog, nema obveze da se stranci nadoknadi trošak odvjetničkih usluga iskazan prema odvjetničkoj tarifi, što je u skladu s praksom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (stav VUS-a u presudi posl.br.: UsII-149/17-5). Stoga je zahtjev protustranke za naknadom troškova odvjetničkog zastupanja odbijen kao neosnovan, kako je navedeno u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali može se pokrenuti upravni spor, što ne odgađa provedbu rješenja. Upravni spor može se pokrenuti podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku 30 dana od dana primitka ovog rješenja.

RAVNATELJ
mr.sc. Miran Gosta

(elektronički potpisala ovlaštena osoba)

Dostaviti:

1. OD xy, 51000 Rijeka, UP - osobna dostava
2. OD xx d.o.o., Miramarska cesta 24, 10000 Zagreb, UP - osobna dostava
3. U spis